

Narečno besedilo kot vir za imenoslovno raziskavo

Jožica Škofic (Ljubljana)

IZVLEČEK: V članku je prikazano, katere podatke različnih jezikovnih ravni je mogoče pridobiti s t. i. (delno) anketno metodo ob enkratnem obisku pri narečnem govorniku z intervjujem, ki informanta ne omejuje v njegovem pripovedovanju, ampak mu omogoča, da ob odgovarjanju na deloma vnaprej pripravljena vprašanja sledi tudi svojim asociacijam in se sproščeno razgovori. Osrednji del razprave prinaša analizo okrog 100 tako zbranih (gorenjskih) mikrotoponimov, tu predstavljenih v obliki slovarskih člankov.

ABSTRACT: This article demonstrates what kind of data from various linguistic levels can be acquired through a (partial) survey method during an individual visit with a dialect speaker by using an interview that does not limit the informant's narrative, but enables him to follow his associations and speak in a relaxed manner in addition to replying to questions partially constructed in advance. The main part of the discussion concentrates on an analysis of approximately 100 (Upper Carniolan) micro-toponyms collected in this manner, presented here in the form of dictionary entries.

1 Uvod

Narečjeslovje je veda, ki predmeta svojega raziskovalnega dela – narečij in krajevnih govorov, kot se (vsaj v osnovi) uresničujejo v govorjenih besedilih, ne more pridobiti brez tesne povezanosti terenskega in kabinetnega dela. Prvo v širšem smislu največkrat pomeni pogovor (in če je le mogoče tudi njegovo snemanje) z narečnimi govorniki, drugo pa natančni zapis narečnega govora in njegovo analizo. Pogovor z narečnimi informanti lahko poteka v obliki ankete, ko raziskovalec skuša pridobiti čimbolj natančne odgovore na vprašanja iz vnaprej pripravljene vprašalnice od različnih govorcev, ali kot intervju, ko zbira podatke o raziskovanem govoru z zastavljanjem (vnaprej pripravljenih ali spontanih) vprašanj, namenjenih le enemu informantu. Raziskovalec lahko tudi snema¹ (teže

¹ Dejstvo, da snemanje naskrivaj ni primerno, so dialektologi in etnologi/slovstveni folkloristi že potrdili – raziskovalec si pač mora vzeti čas in poskrbeti za sproščeno vzdušje in zaupen odnos z informantom kljub mikrofonu ali kameri v bližini.

pa sprti zapisuje) nenačrtovani/spontani govor narečnega govorca – tako gradivo je za ugotavljanje značilnosti narečnega govora gotovo najpristnejše, vendar pa je njegovo pridobivanje prezamudno, da bi ga pogosteje izrabljali.

V članku je prikazano, koliko podatkov in kakšne kakovosti je mogoče pridobiti s t. i. (delno) anketno metodo,² in sicer ob enkratnem obisku pri narečnem govorniku z intervjujem, ki govornika – informanta ne omejuje v njegovem pripovedovanju, ampak mu omogoča, da ob odgovarjanju na deloma vnaprej pripravljena vprašanja sledi tudi svojim asociacijam in se sproščeno razgovori. Tak način dela raziskovalcu omogoča ne le zbiranje vnaprej pričakovane vrste podatkov (v tem primeru ledinskih imen), ampak tudi analizo drugih ravnin jezikovnega sistema, pri čemer je ob glasoslovju in oblikoslovju zanimiva zlasti povedna in besedilna skladnja.

2 Potek govornega dogodka³

V govornem dogodku (posnet je bil 1. aprila leta 2003 na domu informanta Valentina Šparovca (r. 1925) v Kamni Gorici na Gorenjskem), katerega delček je predstavljen v tem članku, so poleg avtorice in narečnega informanta sodelovati tudi člani osnovnošolskega narečjeslovnega krožka, ki so v tem šolskem letu zbirali hišna in ledinska imena v svojem šolskem okolišu.⁴ V pogovoru so sodelovali vsi prisotni (vsi so domačini iz bližnjih krajev in vsi so se vsaj na pogled poznali že pred tem srečanjem), informant je bil vnaprej (okvirno) obveščen o temi pogovora in vzroku zanj, zato je pogovor hitro in sproščeno stekel. Zaradi preobsežnosti besedila za primer navajamo le tri kratke odlomke iz govornega dogodka:

!.../ Dərnó:ɥc je p'rouzap'rou na dɛ:sno strà:n, če gre'mo po uó:di, a'ne, tò: pa na lé:vo, a'ne. Tò:g da se ná:mo, da ná:ɥ narò:be pouè:dan. Na lé:vo strà:n so Ūrè:če. Ūrè:če se začné:jo dó:l pər Dobrà:ɥskmo mó:stu in se jé:najo u Čà:jnarju, kəkər mi: prà:ɥmo 'təm, k pri:deš x Mari:j, pri:dež 'zej po ta nõ:ɥ pò:t u na Bə:ru pa na Brè:zje

² A. Šivic-Dular, 2002: 23 z anketno metodo označuje »zbiranje zemljepisnih imen na terenu in neposredno od krajevnih govorcev«.

³ Besedilo v ležečem tisku je fonetični zapis informantovega govora, v oklepajih in navadnem tisku pa je zapisan poknjženi govor drugih sodelujočih (tj. raziskovalcev) v govornem dogodku ali komentarji o nejezikovnem sporazumevanju (npr. smeh) in različnih okoliščinah sporočanja, ki so vplivale na potek govornega dogodka. Izpuščeni deli govornega dogodka so nakazani s tremi pikami med poševnicama – navadno gre za nejasnost posnetka zaradi različnih šumov, izpuščeni pa so tudi nekateri deli besedila, kjer udeleženci govornega dogodka govorijo drug čez drugega ali pa se pripovedovanje preveč odmakne od rdeče niti pogovora. Za (slovensko dialektološko) fonetično transkripcijo je bil uporabljen vnašalni sistem in font ZRCola, ki ga je na ZRC SAZU razvil dr. Peter Weiss.

⁴ Sodelovali so učenci OŠ Staneta Žagarja v Lipnici Mojca Škofic, Erazem Dolžan in Katarina Šlibar. Del svojega raziskovalnega dela so ti učenci doslej že predstavili v publikaciji *Hišna imena v KS Srednja Dobrava* (izdalo Društvo prijateljev mladine Srednja Dobrava l. 2004) in na javnih predstavitvah z naslovom *Od imena do zgodbe ob dnevu muzejev maja 2004 v Kovaškem muzeju v Kropi* in v OŠ Staneta Žagarja v Lipnici marca 2005.

dó:l pa na Globó:ko, 'no. 'Təm k je tizdga xrí:ba kó:nc in na tì:st xrí:p pri:demo, je pa dolí:na, na xrí:bu je 'še Fərtá:la. /.../

U Rəqəu:icax se pa zatò: ré:če, k so já:grə 'təm gó:r, Kà:pus pļemē:ti je já:go naští:məu, da so š'lə já:gat, sevə:da ĭ gospò:t rokoú:ice ĭ'mu, k so da'mu pərs'lə, x Kà:psə, pa rokoú:ic ní: bò:. Pó: so pa tì:st ta zagná:n já:grə š'lə rokoú:ice ĭs'kət, so ĭx 'təm gó:r čì:st na uə:rx dobí:l, k jəx je zgù:bu. 'No, in no'ben dərgà:č ní: uə:du, k pa u Rokou:icax, pa še dó:ns u'sə ve'jo za Rokou:ice. /.../

Tò: səm prè:γ žə začè:u pərpəud'vət, da ĭ biu Mí:u pog'let in da so mərlí:ča, so recí:mə nosí:l po Svetí:nəu, 'təm, k səm pové:dəu, məm pokopalí:ša, məm brì:tofə, a'ne, u'se so tò: nosí:l, ní: bvə 'nəž za vó:zət, a'ne, čə ĭ, 'təm z dná:r mò:gu ĭmè:t, čə s ..., pó: so ga pa né:slə in so ga né:slə skəz Bú:kəule, pó: so ga pod Mò:šno dó:l né:slə, Rauní:co, Rauní:co, pó:ĭ so ga pa né:slə pət, 'kə pa se ĭ 'zəj žə 'təm ré:kvə, ana tá:ka mlakú:ža ĭ bva, na Pi:žəu, na Pi:ža 'ke, 'təm gó:r, pa nazá:ĭ gó:r pa na brì:tof, a'ne. Və:š, kokò: ĭ bə tò: dé:leč! In so na Svetí:nəu studé:nc, Svetí:nəu studé:nc je biu z'lə lə:p, je ĭ'mu tokò:le vé:lək kapník, pa so ga pó:ĭ tì:st Svetí:nəu fánti:n ot:ə:rgal p'reč, so mí:sləl, kogá: bə:, da ga ujo domà: za ũkrá:sək ĭmè:l, pa ní: 'ne d'ga pa 'ne gù:ŋga. Ampak bi:u pa 'je studé:nc 'zəj 'təm s ská:le je dó:l xó:tu, da ĭ kapník rà:təu s tizdga, a'ne. 'Təm so u'sə pi:l, kər je u Radò:lco 'šu na tà: nači:n, so popi:l. In 'təm so ré:kəl, 'zəj bəmo pa 'təmle se má:u oxlá:dlə, pa bəmo nəkəj popi:l, vó:de, a'ne, mərbít je še 'kəšno flá:ško kər sà:boj ĭ'mu, in k so mərlí:ča dó:l uzè:l, je an'mo podré:fnu, je pà:du mər'ləč nà:ŋga in ga ĭ mər'ləč u'bu. Zatò: so ré:kəl, da ĭ ta mór:rtu ta ži:uga u'bu. /.../

3 Lastna imena v zapisanem gradivu

Informant je v približno uro in četrt dolgem govornem dogodku nanizal skoraj 100 lastnih imen. Med njimi je največ zemljepisnih lastnih imen, saj so ga na to temo usmerjala vprašanja raziskovalcev, nekaj je tudi stvarnih in osebnih lastnih imen. V nadaljevanju so ta imena predstavljena v obliki slovarskih člankov, kjer poknjženi iztočnici in puščici (►) sledi v narečni transkripciji zapisano lastno ime v prvi in drugi slovarski obliki – ker gre večinoma za samostalnike in samostalniške besedne zveze, so te torej zapisane v imenovalniku in rodilniku ednine (pri množinskih samostalnikih samo v množini), zaradi specifičnosti rabe zemljepisnih lastnih imen je navedena še oblika mestnika. Sledi besedotvorna oznaka iztočnice – m, ž in s so oznake za spol samostalnika oz. samostalniškega jedra imena (kar velja tudi za predložne besedne zveze). Nesamostalniške iztočnice, tj. imena s stavčno strukturo, imajo navedeno samo prvo/edino osnovno obliko imena; da drugih oblik ni, nakazujeta dva vezaja (--). Temu sledi pomenska razlaga imena v ležečem tisku – ali gre za ime kraja (v govornem dogodku so bili imenovani nekateri bližnji gorenjski kraji, s katerimi je bila v 20. stoletju Kamna Gorica močno povezana)⁵ ali njegovega dela (gre za imena delov Kamne Gorice), ledinsko ime, ime prebivalca, stvarno lastno ime (stavbe, mostovi), hišno ime (v Kamni Gorici je danes nekaj čez sto hišnih števil, vendar imajo domača hišna imena samo hiše v starem delu, tj. okrog sedemdeset hiš, ne pa tudi tiste, ki so bile v 2. polovici 20.

⁵ Izpuščena so imena bolj oddaljenih zemljepisnih realij, npr. *Ljubljana, Afrika* ipd.

stoletja zgrajene na Polju in v Logu – tu so zapisana le tista hišna imena, ki so bila omenjena v obravnavanem govornem dogodku⁶ ipd. Razlagi pomena večinoma sledi ponazarjalno gradivo, tj. iztržki iz zapisanega besedila, v katerih se ime pojavlja v različnih slovničnih oblikah. Znaku || sledi enciklopedični razdelek, v katerem so pojasnila o omembah imena v drugih (predvsem zgodovinskih in kartografskih) virih, saj je v analizo narečnega imenskega gradiva treba zajeti tudi arhivsko gradivo s čim starejšimi zapisi imen (npr. v katastrih – Franciscejski kataster 1826 in Reambulančni kataster za Kranjsko 1868, v matičnih knjigah, na vojaških zemljevidih, v urbarjih ...), kar omogoča tako primerjavo s sodobnim stanjem kot še natančnejšo analizo zbranega imenja.⁷ Znaku ■ sledi pojasnilo pomenske motivacije poimenovanja oz. etimološko pojasnilo občnega imena/apelativa, iz katerega je nastalo lastno ime (vir pojasnila je naveden v oklepaju), prav tako je označeno, če je topoleksem zapisan tudi v Pleteršnikovem slovarju. Večina lastnih imen je nastala s polastnoimenjenjem/onimizacijo apelativov na različne načine, ki so predstavljeni v posameznih geslih. Nekatera gesla imajo na koncu še kazalko (→), ki usmerja k drugemu/sinonimnemu poimenovanju istega objekta.

3.1 Slovarček lastnih imen, zajetih v tem govornem dogodku

Boga vas ▶ Bò:ga vàs: Bò:ge vasi:, u Bò:k vàs ž *ime dela Kamne Gorice* ■ ime je morda nastalo kot izpeljanka iz starega slovanskega/predsvetniškega osebnega imena s sestavino *Bog*-^s in psl. **vъsb* 'vas' (SES: 807)

Bohinjec ▶ Boxì:nc -a, pər Boxì:nc m *hišno ime*: je od Boxì:nca kú:pu || *Wochinzou Polle* (FK, 1826),⁹ *Bohincovo Polje* (RKK, 1868),¹⁰ *Bohinjc* (TTN5) ■ iz osebnega lastnega imena, izpeljanke iz zemljepisnega lastnega imena *Bohinj*¹¹ s pripono -əc

Brezje ▶ Brè:zje -zij, na Brè:zjax ž mn. *naselbinsko ime*: pri:deš na Brè:zje dó:l || *dacz Fresiach*, 1350 9/6 (1 DA Lj.) (Kos I: 49) ■ pogost toponim, izpeljanka iz rastlinskega imena *breza*, psl. **berzā* (ESSJ I: 43), s pripono -je (Plet.: *brĕzje*) oz. s stanovniško pripono -jane

⁶ O kamnogoriških hišnih imenih med drugim natančneje pišeta Marjan Kunej in Valentin Šparovec v knjigi *Kamna Gorica na nakovalu časa*, na straneh 165–178.

⁷ A. Šivic-Dular, 2002, 23 »pridobivanje zgodovinske dokumentacije vseh vrst imen« ime-njuje *zgodovinska metoda*, »določanje etimologije, izvora imena« pa *etimološka metoda*.

⁸ Za opozorila na staroslovanske osebnoimenske sestavine v zbranih toponimih se zahvaljujem imenoslovcu mag. S. Torkarju z ISJFR ZRC SAZU. V prid razlagi imena *Boga vas* iz antroponima govorijo tudi slovenski toponimi *Boga vas* v občini Ivančna Gorica, *Boginja vas* v občini Metlika, *Bogneča vas* v občini Mokronog-Trebelno, *Bogo* v občini Sežana, *Bogojina* v občini Moravske Toplice. Domačini pa izvor prilastkovega dela te besedne zveze razlagajo iz pridevnika *ubog* 'reven', psl. **ubogĕ* (SES: 795), ker je bila v tem delu vasi ubožnica in le nekaj manjših/revnejših hiš ter polje.

⁹ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1136a08.jpg>.

¹⁰ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1136c09.jpg>.

¹¹ O imenu *Bohinj* piše Bezljaj 1956: 73–74.

Brv ▶ Bò:ru Bərvi:, na Bər¹və ž *krajše ime Fuxove*¹² *brvi čez Savo pod Radovljico*: na Bò:ru ■ ime je nastalo s pomenskim prenosom iz apelativa *brv*, psl. *brěvь 'brv, most' (SES: 62) (Plet.: *břv*)

Bukovlje ▶ Bú:kòule Bú:kòula, ũ Bú:kòulə s *ledinsko ime*: na/u/skòz Bú:kòule || *u Bukoule* (FK, 1826)¹³, *bukovlje* (RKK, 1868),¹⁴ *Bukovje* (TTN5); *Búkòuje*, *Búkòule*, gozd, gozd. i., l. ali gozd. ime (Čop 1983: 77) ■ izpeljanka iz rastlinskega imena *bukev*, slov. *búky* iz prazah. germ. *bōkū* (SES: 64), s pripono *-je* (in z epentetičnim *-l-*) s pomenom 'bukov gozd' (Plet.: *búkovje*)

Čajnar ▶ Čà:inar -ja, ũ Čà:inarjə/u Čà:inarju m *ledinsko ime* || *Zhainarjou Lefs* (FK, 1826),¹⁵ *Čajnar* (RKK),¹⁶ *Čajnar* (TTN5) ■ verjetno gre za izpeljanko iz nekdanjega hišnega imena iz starega slovanskega imena s sestavino *Čaj*-¹⁷ in pripono *-n-ar*

Dobrava ▶ Dobrà:ŭa -e, na Dobrà:ŭ ž *naselbinsko ime*: za Dobrà:ve mi: ũad'mo; poté:gne z Dobrà:ve 'səm || *Oberhard*, 1351 28/8 (1 DAD), *Hard*, 1368 20/7 (1 DAD, Kom.), *am Niderhard genant Nadabra*, 1498 (urb. Radovljica) (vse Kos: 104), *Dobrava* (Jarc: 125) ■ pogost toponim s prvotnim pomenom 'gaj, listnat gozd', izpeljan iz psl. korena *dǫbrь 'hrast' s pripono *-ava* (ESSJ I: 106) (Plet.: *dobrāva*)

Dobravec ▶ Dobrà:ŭc -a m *prebivalec Dobrave ali Dobravice*: Dobrà:ŭc so pa pò:ī ti:st ta pè:rvi /.../ stanovà:lci ■ izpeljanka iz krajevnega imena *Dobrava* s pripono *-ec*

Dobravica ▶ Dobrà:ŭca -e, u Dobrà:ŭc ž *naselbinsko ime*: gò:r so Dobrà:ŭce; pé:le ũ Dobrà:ŭco || *Na Dobravi* (TTN5) ■ izpeljanka iz psl. fitonima *dǫbrь 'hrast' (ESSJ I: 106) s pripono *-av-ica*

Dobravski most ▶ Dobrà:ŭsk mò:st Dobrà:ŭzg:a mostù:, na Dobrà:ŭskmo mó:st/mò:stu m *ime mostu čez Lípnicó pod Zgornjo Dobravo*: pər Dobrà:ŭskmo mó:stu ■ besedna zveza iz naselbinskega imena *Dobrava* s pripono *-ski* in apelativa *most*, psl. *mōstь (SES: 416)

Drnovec ▶ Dərnò:ŭc -a, na Dərnò:ŭcə m *ime hriba*: ob Dərnò:ŭcu || *Dernoutz* (FK, 1826),¹⁸ *drnovc* (RKK, 1868),¹⁹ *Drnovec* (TTN5) ■ izpeljanka z besedotvorno podstavo *drn*, psl. *dǫrнь 'ruša', prvotno 'kar je odtrgano, izruvano' (SES: 125), in pripono *-ov-ec*

Farovški izvir ▶ Fà:ròušk izvì:r Fà:ròužg:a izvì:ra, na Fà:ròuškmo izvì:r m *ime studenca pri župnišču* ■ besedna zveza iz prevzete besedotvorne podstave *farovž* (prim. nem. *Pfarrhaus* 'župnišče') s slov. pripono *-ski/-ški* ter sestavljenke *izvir* s psl. korenem *vīrь/virь in predpono *iz-*

Frtala ▶ Fərtá:la -e, na Fərtá:l ž *ime skale*: na Fərtá:lo || Fřtála, g. i. (nem.

¹² Brv je poimenovana po svojem konstruktorju dr. Riku Fuxu.

¹³ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1136a04.jpg>.

¹⁴ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1136c04.jpg>.

¹⁵ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1239a01.jpg>.

¹⁶ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1239c01.jpg>.

¹⁷ Bezljaj 1956: 109 razlaga (po Miklošiču) ime *Čajna* iz slovanskega antroponima *Nečaj*, izvedenega iz pridevniške oblike *(ne)čajьna.

¹⁸ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1270a01.jpg>.

¹⁹ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1270c01.jpg>.

verteilen?) (Čop 1983: 59) ■ v kamnogoriškem krajevnem govoru poznajo tudi besedo *frtá:ũka* 'igrača, ki se vrti',²⁰ skala je nekoliko sploščene okrogle oblike in se podlage dotika z manjšim delom, kot je njen obseg, zato nekoliko spominja na *vrtavko* (Plet.: *frtāvka*)

Gabele ▶ Gabè:le -ř, po Gabè:l/po Gabè:ũ ž mn. *ime poti iz Kamne Gorice proti Dobravici* ■ Bezljaj meni, da je ime izposojeno iz srlat. in it. *gabella* 'davek' (ESSJ I: 134), Čop pa izvaja besedo iz *globela* ('poglabljena pot') preko švapanja²¹ (Plet.: *globêla*)

Galerije ▶ Galerì:je Galerì:i, na Galerì:jax ž mn. *ledinsko ime* || Galerije (TTN5) ■ s pomensko izpeljavo (zaradi podobnosti) in spremembo slovničnega števila iz apelativa *galerija* prevzeto ime: *galerîja* < nem. *Galerie* < ital. *galleria* 'razstavni prostor' in 'predor, rov, balkon' (SES: 165) (Plet.: *galerîja*)

Globoko ▶ Globò:k/Globò:ko Globò:gia, ũ Globò:kəm posam. prid., s *naselbinsko ime*: g'reš na Globò:k; g'reš u Globò:ko || *Globoch* 20/7 (1 DAD, Kom.), *Glaboek*, *Globach*, 1498 (urb. Radovljica) (oboje Kos I: 144); *Globoko*, nar. *Gobòk*, top. (< *glòbokъ* „tief“) (Čop 1983: 89) ■ pogost toponim, posamostaljena izpeljanka s psl. korenomo **glòbъ* 'profundus' in pridevniško pripono -ok (ESSJ I: 149) (Plet.: *globòk*)

Hotin ▶ Xó:tən Xotí:na, na Xotì:n m *ledinsko ime* || *na hotin* in *mali hotin* (FK, 1826)²², *hotinj* (RKK, 1868),²³ *Kutina* (TTN5); *Kutina*, polja, napačno v zapisu za *Hotinj*, nar. *na Xotín* (Čop 1983: 2) ■ toponim verjetno izveden iz starega slovanskega osebnega imena/antroponima *Chotъ*²⁴ in pripono -in

Jamnik ▶ Jà:məŋk -a, na Jà:məŋk m *naselbinsko ime*: z Jà:məŋka je pərpé:lou || *Naseciravn*, 1291 (Urb. 4, 164), 1318 (Urb. 4, 210), *Jamnyc*, *Jämnyk*, 1476 (rač. knjige, Loka), *Seytzirawn*, 1500 (Urb. Loka 72), *Seyczy Rauni oder am Jämnickh* (Urb 1631) (vse Kos I: 221–122) ■ pogost toponim, izpeljanka iz besede *jama*, psl. **jāma* 'kar je izkopano' (SES: 234), s pripono -nik (Plet.: *jāmnik*)

Jazbečevina ▶ Jazbačeví:na -e, na Jazbačeví:n ž *ledinsko ime*: Jazbačeví:no || izpeljanka iz živalskega imena *jazbec*, psl. **ǰzvьcbъ* (SES: 237), s pripono -ev-ina (Plet.: *jazbæčevína*)

Jelplast ▶ Jél:lplà:st Jél:lplà:sta m *ime stavbe* || Jelplast (TTN5) ■ v stavbi je bilo v letih 1972–1996²⁵ podjetje Jelplast, katerega ime je nastalo kot sklop okrajšav oronima *Jelovica* (*jel-*, psl. **edla*, **edlbъ* 'jelka' (ESSJ I: 226)) in apelativa *plastika* (< nem. *Plastik*)

Jez ▶ Jè:s Jè:za, na Jè:s m *ime jezua na Lipnici v Kamni Gorici med Logom in Malo gaso*: pɾət Jè:zə ■ s pomenskim prenosom iz apelativa *jez*, psl. **ǰzъ* 'pregrada na reki, nasip' (SES: 241), nastali toponim (Plet.: *jêz*)

²⁰ Podatek je iz Slovarčka narečnih izrazov/lokalizmov v Kamni Gorici, objavljenega v Kunejevi knjigi *Kamna Gorica na nakovalu časa*, str. 213.

²¹ O tem Škofic 1998: 50.

²² Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1270a01.jpg>.

²³ Vir: http://sigov3.sigov.si/cgi-bin/htqlcgi/arhiv/enos_isk_kat.htm.

²⁴ O tem tudi Bezljaj 1956: 213–214.

²⁵ Prej je bilo tu podjetje Okovje, od l. 2007 je v stavbi podjetje Cometal. Za podatke se zahvaljujem g. Zdravku Bolčini iz Kamne Gorice.

Jezus težki križ nese ▶ Jè:zus té:ški kri:š né:se -- *ledinsko ime* ■ toponim s strukturo stavka, sestavljenega iz naslednjih besed: *Jezus* 'ime božjega sinu' (SES: 242), prid. iz psl. **těžā* oz. *těžьkъ* (SES: 763), apelativ *križ*, verjetno nastal iz starofurlanske predloge **krō(d)že* iz vlat. *crōcem*, tož. iz klas. lat. *crux* 'križ' (SES: 325), in *nesti*, psl. **nestī* (SES: 443)

Kajžnik ▶ Kà:ĩžnek -a, pər Kà:ĩžnek m *hišno ime*: g'reš na Kà:ĩžneka; ũt Kà:ĩžneka || *Kajžnek* (TTN5) ■ izpeljanka iz apelativa *kajža* 'preprosta hiša, h kateri spada nekaj obdelovalne zemlje', prevzetega iz srvnem. **kūse*, kamor je bilo verjetno prevzeto iz psl. **xŷša* 'hiša' (SES 249),²⁶ s pripono *-n-ik* (Plet.: *kajžnik*)

Kamna Gorica ▶ Ká:mna Gorí:ca Ká:mne Gorí:ce, ũ Ká:mən Gorí:c ž *naselbinsko ime*: obuò:zəncə skøš Ká:mno Gorí:co; je buə ũ Ká:mənə Gorí:c; maš do Ká:mne Gorí:ce || *Steinpüchel* (1. radovljiški urbar iz l. 1498), *Steinbichel* (Valvasor, Slava vojvodine Kranjske, 1689),²⁷ *Steinbüchel* (FK, 1826),²⁸ *Kamna Gorica* (RKK, 1868),²⁹ *Kamna Gorica* (Jarc: 126), *Kámna gorica*, top. s pripono *-ical/-ьca* (Čop 1983: 113) ■ besedna zveza iz besede *gora* 'mons' z deminutivno pripono *-ica* (ESSJ I: 162) in prilastka iz psl. **kamy* 'kamen' s pripono *-en* oz. *-na* (ESSJ II: 13)

Kamničan ▶ Kà:mənčan -a m *prebivalec Kamne Gorice* || *Kâmņčan(ə)*, *-nke*, preb. (etnik), elipsa – izpust samostalnika (Čop 1983: 122) in *Kâmņčanə*, etn. (Čop 1983: 24) ■ izpeljanka iz prvega/prilastkovega dela naselbinskega lastnega imena, s pripono *-(j)an* → Kamnogoričan

Kamnogoričan ▶ Kamnogorí:čan -a m *prebivalec Kamne Gorice* ■ izpeljanka iz besedne zveze *Kamna Gorica* s pripono *-(j)an* → Kamničan

Kapus ▶ Kà:ps/Kà:pus -a, pər Kà:ps m *hišno ime*: so pərš'lə x Kà:psə

Kavčič ▶ Kà:ũčič -a, pər Kà:ũčič m *hišno ime*:³⁰ 'təm so Kà:ũčičøũ

Konjski britof ▶ Kò:nsk bri:təf Kò:nzg:a bri:təfa, na Kò:nskmo bri:təf m *ledinsko ime* || *Kònskə brítəf*, l. i. (Čop 1983: 24) ■ besedna zveza iz pridevnika *konjski* z besedotvorno podstavo *konj*, psl. **konŷ*, (SES: 302) in pripono *-ski*, ter samostalnika *britof* 'pokopališče', prevzetega iz srvnem. *vríthof* 'negovan ograjen prostor pri cerkvi' (SES: 59) – še pred nekaj desetletji so namreč tu pokopavali poginule živali in ostanke klavnih živali

Kropa ▶ Krò:pa -e, ũ Krò:p ž *naselbinsko ime*: s Krò:pe gó:r ste pərš'li || *Chropp* (Žaga), *die hamer Chrop*, in *der Krupp* (Urb. Radovljica, 1498) (Kos I: 298), *Kropp* (FK, 1826),³¹ *Kropa* (RKK, 1868)³² ■ toponim iz vodnega imena *kropa*, psl. **krōpa* 'močan kraški izvir' (ESSJ II: 99)

Kropar ▶ Krò:par -ja m *prebivalec Kroke* ■ izpeljanka iz krajevnega imena *Kropa* s pripono *-ar*

²⁶ Bezljaj v ESSJ (II: 10) razlaga prevzem slov. *chyša* v bavarsko nemško **kūše*, kjer je prišlo do diftongizacije, od koder je bilo sprejeto nazaj v slovenščino mdr. kot *kajža*.

²⁷ Podatki so iz Kunejeve knjige *Kamna Gorica na nakovalu časa*, str. 13.

²⁸ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1270a01.jpg>.

²⁹ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1270c01.jpg>.

³⁰ Hišno ime in priimek *Kavčič* je izpeljanka iz glagola *tkati* (ESSJ IV: 185).

³¹ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1128a03.jpg>.

³² Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1128c03.jpg>.

Lipnica ▶ Li:pəncə -e, na Li:pənc ž nasebinsko ime (vas zahodno od Kamne Gorice): smo š^lə na Li:pənco || *Leibnitz, in der Leibnitz, Leibnitzer alben* (Urb. Radovljica, 1498) (Kos I: 323) ■ izpeljanka iz rastlinskega imena *lipa* 'Tilia', psl. *lípa*, s pripono *-n-ica* (SES: 358)

Lipnica ▶ Li:pəncə -e, ũ Li:pənc ž nasebinsko ime (vas vzhodno od Kamne Gorice) || *Lippenza* (FK, 1826),³³ *Lipnica* (RKK, 1868)³⁴

Lipnica ▶ Li:pəncə -e, ũ Li:pənc ž ime potoka || *pach Lipnicz*, 1481 (f. 36, 192), *Leibnitz* (Urb. Radovljica, 1498) (vse Kos I: 232), *Leibnitz Bach* (FK, 1826),³⁵ *Lipnica potok* (RKK, 1868),³⁶ *Lipnica* (Jarc: 125)

Lipniški most ▶ Li:pənšk mō:st Li:pənzg:a mostù:, na Li:pənškmo mó:st m ime mostu čez *Lipnico pri Zgornji Lipnici*: na Li:pənšk mō:st

Log ▶ Vō:x Vō:ga, u Vō:x m ime dela Kamne Gorice ■ lastno ime je nastalo s pomenskim prenosom iz topoleksema *log*, psl. **lōgъ* 'nižje ležeč teren, kotlina' (SES: 362) (Plet.: *lōg*)

Logar ▶ Vō:gar -ja m *prebivalec Loga, dela Kamne Gorice* ■ izpeljanka iz mikrotoponima *Log* s pripono *-ar*

Mala gasa ▶ Mā:ʁa gā:sə Mā:le gā:se, po Mā:l gā:s ž ime dela Kamne Gorice ■ besedna zveza iz pridevnika *malí*, psl. **malĕ* (SES: 375), in samostalnika *gasa*, prevzetega iz srvnem. *gasse* 'steza' (SES: 168)

Mali kraj ▶ Mā:ʁ k'rēj Mā:lga krā:ja, po Mā:lmo krā:i m ime poti, ki z *Male gase vodi k farni cerkvi* ■ besedna zveza iz pridevnika *malí*, psl. **malĕ* (SES: 375), in samostalnika *kraj*, psl. **krājъ* (SES: 317)

Mesar ▶ Mesár -ja, pər Mesár:rjə m *hišno ime*: je bva ana mesníca Mesár:jova

Mili pogled ▶ Mí:ʁ pog'let Mí:ʁga poglè:da, na Mí:ʁmo poglè:t m *ledinsko ime* ■ besedna zveza iz pridevnika *mil*, psl. **mĭlъ* 'ljub, drag' (SES: 401), in samostalnika *pogled*, sestavljenke z besedotvorno podstavo *gled-*, psl. **glĕd-* (SES: 174), in predpono *po-*

Mišače ▶ Məšá:če Məšá:č, na Məšá:čax ž mn. *nasebinsko ime*: tō: i Koní:čarjōu z Məšá:č || *Meysach*, 1368 20/7 (1 DAD, Kom.), *Mischacz* (Urb. Radovljica, 1498) (vse Kos 1975), *Mischatsche* (FK, 1826),³⁷ *Mišače* (RKK, 1868),³⁸ ■ Bezljaj 1961: 24 ugotavlja, da imeni Mišatovec in Mišetnica izvirata iz staroslovanskih antroponominov **Myšata*, **Myšęta* in z njim primerja tudi toponim *Mišače* (cit. po Kosu 1975); S. Torkar meni, da gre za nastanek toponima iz osebnoimenske oblike *Mišak* (s svojilno pripono *-jъ* in stanovniško pripono *-jane*): *Mišak-je* (*selo*) > *Mišače* (ed.) > *Mišačane* > *Mišače* (mn.)

Mlaka ▶ Mʁá:ka, z Mʁá:ke, po Mʁá:k ž ime dela Kamne Gorice, ulica, ki

³³ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1034a03.jpg>.

³⁴ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1034c03.jpg>.

³⁵ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1270a01.jpg>.

³⁶ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1270c01.jpg>.

³⁷ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1239a01.jpg>.

³⁸ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1239c01.jpg>.

povezuje *Malo in Veliko gaso* ■ ime je nastalo s pomenskim prenosom iz apelativa *mlaka*, psl. **mólka* 'luža, kotanja z blatno tekočino' (SES: 407) (Plet.: *mláka*)

Mošnja ▶ Mò:šnja -e, pod Mò:šno ž *ledinsko ime* || *Pewscheldorff*, 1414 5/8 (1 DAD), *am Bawtl, Bewtl* (Urb. Radovljica, 1498) (Kos I: 382), *Moschna, pod Moschna, u Moschne* (FK, 1826)³⁹, *Mošna, pod Mošno* (RKK, 1868),⁴⁰ *Mòšna*, top., *na Mòšən, Mošnja* < *mansion(em)* k *mansio, ōnis* 'prenočišče, odpočitek' > **mòšúina* ali *mòšiina*, (Čop 1983: 52) ■ etimologija ni jasna (glej tudi geslo Mošnje)

Mošnje ▶ Mò:šne Mò:šən, ũ Mò:šnax ž mn. *naselbinsko ime* || *ecclesiam in loco qui Mosnach dicitur*, 1154 1/4 (Gr. 4, 323) (Kos I: 382), *Mošnje* (RKK, 1868),⁴¹ *Mošnje* (Jarc: 125) ■ predvidoma toponim z izhodiščem v latinskem *mansione*, kar je tvorjeno iz ptc. perf. *mansum* k *manēre* 'prebivati' (ESSJ II: 196–197); Bezljaj 1961: 36 predvideva več možnosti za nastanek imena, med drugim izvor v antroponimu *Mošna* ali apelativu **mošbina* ali v stanovniškem imenu **moščen-jane* (k **mostb*), „težko pa bi bilo po tvorbi razložiti top. *Mošnja*“

Mršov ▶ Məršó:ũ Məršó:va, pər Məršó:ũ m *hišno ime*: g're mēm Məršó:ũa

Muhovc ▶ Mú:xóuc -a, pər Mú:xóucə m *hišno ime*: je biũ Mú:xóucũ

Okrog bošta ▶ Okrøg bò:šta m *ledinsko ime* ■ predložno lastno ime, sestavljeno iz predloga *okrog*, psl. **krōgь* (SES: 327), in samostalniške izposojenke *bošt*, prim. nem. *Forst* 'gozd'

Penzijon ▶ Penzjò:n -a, ũ Penzjò:n m *ime stavbe* ■ iz apelativa *penzion*, prim. nem. *Pension*, izvedeno lasno ime; v nekdanji Tomanovi rezidenci je bil od leta 1929 Pension Jelovca, počitniški dom ljubljanskega magistrata,⁴² po 2. svetovni vojni pa Zavod oz. Dom Matevža Langusa (za prizadete otroke)

Picelj ▶ Pí:cəl -na, pər Pí:cəlnə m *hišno ime*: ĭ biũ Pí:cəlnũ; je bvə pər Pí:cəlnə

Pikeljc ▶ Pí:kəlc -a, pər Pí:kəlcũəx m *hišno ime*: so bli Pí:kəlcũ

Pižev most ▶ Pi:žũ mò:st Pi:žũga mostũ, na Pi:žũmo mó:st m *ime mostu* čez Savo pod Radovljico: čes Pi:žũ mò:st ■ besedna zveza iz hišnega imena *pri Pižu* in apelativa *most*

Pod lipo ▶ / Pod lí:po Spod lí:pe ž *ime dela Kamne Gorice* ■ predložno lastno ime, sestavljeno iz predloga *pod* in fitonima *lipa* 'Tilia', psl. *lípa* (na osrednjem vaškem trgu, kjer je nekoč stala fužina, raste mogočna lipa)

Podnart ▶ Pod'nərt Podná:rta, ũ Podná:rt/ũ Podná:rtə m *naselbinsko ime*: sta pelá:va u Pod'nərt ■ substantivizirana predložna zveza s podstavo *nart* 'del noge pod gležnjem, der Fußrücken, der Rist' (ESSJ II: 215) in predpono *pod-* – gre za poimenovanje zaradi značilne lege ob vznožju hriba/terase ob sotočju Save in Lipnice

Polica ▶ Polí:ca Polí:c, na Polí:cax s mn. *ledinsko ime*: g'reš na Polí:ca; na vè:rx Polí:ce || *Polica* (TTN5) ■ Badjura 1953: 26–27 navaja topoleksem *polica*,

³⁹ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1136a04.jpg>.

⁴⁰ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1239a01.jpg>.

⁴¹ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1136c05.jpg>.

⁴² Podatek iz knjige *Kamna Gorica na nakovalu časa*, str. 92–94.

police kot izraz ljudske geografije, ki označuje večinoma podolgovate ploskve, terase v gorskem svetu, čemur ustreza tudi poimenovana realija (Plet.: *políca*)

Polje ▶ Pò:le -a, na Pò:l s *ime dela Kamne Gorice* || *dole* (RKK, 1868)⁴³ ■ *ime* je nastalo s pomenskim prenosom iz apelativa *polje*, psl. *pòl'e (SES: 541) (Plet.: *pòlje* in *poljē*)

Pri Mariji ▶ / Pər Mari:j, od Mari:je ž *ledinsko ime, ime križišča pešpoti*: x Mari:j ■ predložno lastno ime, sestavljeno iz predloga *pod* in antroponima *Marija* – tu je sakralno znamenje z podobo Marije z Brezij

Radovljica ▶ Radò:lca -e, u Radò:lc ž *naselbinsko ime*: u Radò:lco i'tə || *apud locum qui vulgo Radildorf nominatur*, 1050–ok. 1065 (Gr. 3. 169), *Ratmarsdorf*, 1169 24/3 (Gr. 4, 501), *Radmansdorf, plebs, plebanus, cum prebenda civitatis*, 1296 (MIÖG 30, 634; Studi e testi 96, 32) (vse Kos II: 499), *Radoljca* (RKK, 1868)⁴⁴ ■ izpeljanka iz staroslovanskega osebnege imena *Radov*⁴⁵ s pripono *-ica* in epentetičnim *-l-*

Ravnica ▶ Rauní:ca -e, na Rauní:c ž *naselbinsko ime*: so ga né:slə /u/ Rauní:co || *Ravnica* (TTN5) ■ toponim je izpeljanka iz pridevnika *raven*, psl. *ǫgvьль iz *ǫrvō 'ravnina, odprt svet' (SES: 604), s pripono *-ica*⁴⁶ (Plet.: *ravnica*)

Ravnica ▶ Rò:nca -e, na Rò:nc ž *ledinsko ime* || *na Rouenza* (FK, 1826),⁴⁷ *ravnica* (RKK, 1868),⁴⁸ *na Rònc*, l. i. < *Ròunca* < *Ravnica* < adj. *raven* (stsl. *ǫgvьль) (Čop 1983: 60) in *na Rònc* in *Ròunc*, l. i., po monoftongiz. iz *Ròunica* < *Ravnica* (Čop 1983: 12)

Rokavice ▶ Rokoú:ce Rokoú:c, u Rokoú:cax ž mn. *ledinsko ime*: za Rokoú:ce ■ *ime* je nastalo s pomenskim prenosom iz apelativa *rokavica*, izpeljanke iz besede *roka*, psl. *røkǎ, (SES: 628) s pripono *-av-ica* (*ime* naj bi bilo motivirano z najdbo rokavice V. Kapusa v tem delu Vrčice) (Plet.: *rokavica*)

Sava ▶ Sá:va -e, za Sá:vo ž *ime reke* || *Saus*, 799 (Gr. 1, 329), *circa Savun fluvium*, 820 (Gr. 2, 61), *fluvium Sawa*, 838 (Gr. 2, 123) (vse Kos II: 532), *Sau Flus* (FK, 1826),⁴⁹ *Sava reka* (RKK, 1868),⁵⁰ *Sava* (TTN5)⁵¹

Skalar ▶ Skà:lar -ja, pər Skà:larjə m *hišno ime*: tò: i pər Skà:larjə

Srček ▶ Sà:rčək -čka, pər Sà:rčəkə m *hišno ime*: je bə pret Sà:rčəkəm

Svetina ▶ Suetí:na -a, pər Suetí:n m *hišno ime*: Svetí:nou fanti:n

Svetinov studenec ▶ Svetí:nou studé:nc Svetí:nouga studé:nca, pər Svetí:noumo studé:nc m *ime studenca* ■ *ime* je tvorjeno iz hišnega imena, ki je

⁴³ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1270c01.jpg>.

⁴⁴ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1136c04.jpg>.

⁴⁵ O izvoru imena *Radovljica* so pisali Levec v Carnioli 1911 (letnik II, zvezek 3, Mali zapiski, 231) in Planinskem vestniku (II, 1896, 74–75), Skok 1924 (ČJKZ, Tri etimologije) in Šivic-Dular (1989). (Za podatke se zahvaljujem Silvu Torkarju.)

⁴⁶ Badjura 1953: 39 piše, da izraz *ravnica* na Gorenjskem pomeni »le svet, kjer je malo ravnega«.

⁴⁷ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1270a01.jpg>.

⁴⁸ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1270c01.jpg>.

⁴⁹ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1136a04.jpg>.

⁵⁰ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/1/1136c04.jpg>.

⁵¹ O imenu *Sava* piše Bezljaj 1961: 171–174.

verjetno nastalo kot besedna zveza pridevniške izpeljanke iz predsvetniškega slovanskega rojstnega imena s sestavino *Svet-* in hidronima *studenec*, psl. **studěньcъ* (SES: 708)

Svetinovo bukovlje ▶ *Sʷetí:nou̯ bú:kou̯le Sʷetí:nou̯ga bú:kou̯la*, u *Sʷetí:nou̯mo bú:kou̯l̩s* *ledinsko ime*

Svetinovo ▶ *Sʷetí:nou̯ Sʷetí:nou̯ga*, po *Sʷetí:nou̯mo* posam. prid., s *ledinsko ime*

Šola ▶ *Šò:la Šò:le*, u *Šò:l̩* ž *ime stavbe* ■ ime je nastalo s pomenskim prenosom iz apelativa *šola*, prevzeto iz srvnem. *schoule* – v stavbi je bila namreč do l. 1957 osnovna šola, danes so v njej otroški vrtec in stanovanja (Plet.: *šola*)

Špital ▶ *Špət̩:u̯ Špət̩:u̯a*, u *Špət̩:u̯ m ime stavbe* ■ ime je nastalo s pomenskim prenosom iz apelativa *špital*, prevzetega iz nem. *Spital* 'bolnica' (SES: 738) (Plet.: *špítal*) → Ubožnica

Štajerski most ▶ *Štá:jərsk mō:st Štá:jərskəga mostù:*, na *Štá:jərskmo mō:st m ledinsko ime*: za *Štá:jərsk mō:st* || *Štájersk mōst*, l. i. (Čop 1983: 24) ■ besedna zveza iz pridevnika *štajerski* in apelativa *most*

Štenge ▶ *Št̩:ŋge -ŋk*, po *Št̩:ŋgax* ž mn. *ime poti* ■ ime je nastalo s pomenskim prenosom iz apelativa *štenge*, prevzetega iz srvnem. *stēge*, *stiege* 'stopnice' (SES: 740) (Plet.: *štēnge*)

Tam, kjer je ta mrtvi ta živega ubil ▶ *'Təm k je ta mór:rtu ta ži:u̯ga u'bu* -- *ledinsko ime* ■ toponim s strukturo stavka, sestavljenega iz naslednjih besed: kazalnega krajevnega zaimka *tam*, psl. **tāmo*/**tāmь* (SES: 749), oziralnega krajevnega zaimka *kjer*, **kъde že* (SES: 273), posamostaljenih pridevnikov *mrtvi*, psl. **mьrtvь* (SES: 422), in *živi*, psl. **živь* (SES: 870), z določnim členom *ta* in glagola *ubiti*, psl. **ubiti* (SES: 795); motivacija poimenovanja je pojasnjena v besedilu

Toman ▶ *Tò:man -a*, pər *Tò:man m hišno ime*: *Tò:manou̯ Mí:xa*

Trpin ▶ *Tərpì:n -a*, pər *Tərpì:n m hišno ime*: je *té:kua* na *Tərpì:na*

Ubožnica ▶ *Ubò:žəncə -e*, v *Ubò:žənc ž ime stavbe* ■ ime je nastalo s pomenskim prenosom iz apelativa – izpeljanke z besedotvorno podstavo *ubog-*, psl. **ubogь* (SES: 795), in pripono *-nica* (Plet. *ubōžnica*) → Špital

Ukovec ▶ *Ú:kou̯c -a*, pər *Ú:kou̯cou̯əx m hišno ime*: je biu̯ *Ú:kou̯čou̯*

Ukovčeva parcela ▶ *Ú:kou̯čou̯a parcè:la Ú:kou̯čou̯e parcè:le*, po *Ú:kou̯čou̯a parcè:l̩* ž *ledinsko ime* ■ besedna zveza iz pridevnika iz hišnega imena *pri Ukovcu* in apelativa *parcela*, iz frc. preko nem. *Parzelle* 'majhen kos zemlje' (Plet.: *parcēla*)

Velika gasa ▶ *Vè:lka gà:sa Vè:lke gà:se*, po *Vè:lk gà:s* ž *ime dela Kamne Gorice* ■ besedna zveza iz pridevnika *velik*, psl. **velíkь* (SES: 812), in samostalnika *gasa*, prevzetega iz srvnem. *gazze* 'steza' (SES: 168)

Veliki kraj ▶ *Vè:lk k'r̩j̩ Vè:lga krá:ja*, po *Vè:lkmu krà:j̩ m ime dela Kamne Gorice* ■ besedna zveza iz pridevnika *velik*, psl. **velíkь* (SES: 812), in samostalnika *kraj*, psl. **krájь* (SES: 317) (Plet.: *kráj*)

Volke ▶ *U̯ò:u̯ke U̯ò:u̯k*, na *U̯ò:u̯kax* tudi *U̯ò:ke U̯ò:k*, na *U̯ò:kax* ž mn. *ledinsko ime* || *Ouzhize* (FK, 1826),⁵² *Zgornje Loke* (TTN5), *Koničarjove vóke*, l. i. Globoko

⁵² Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/l/1239a01.jpg>.

(Čop 1983: 74) ■ poknjiženje v *Loke* (topoleksem *loka*, psl. **lŏkǎ* (SES: 363), iz *Ūò:ke* bi glede na lego (mokrotnega) travnika ob Savi sicer bilo mogoče, toda temu nasprotuje tonem in kamnogoriška različica *Ūò:uke* – tako *ò:* kot *ò:u* pa je mogoče izvesti iz *-ol-* v besedi *volk*, psl. **vŏlkъ* (SES: 830), ki se je v nekaterih gorenjskih govorih asimiliral v dolgi ozki *or*; zapis v Franciscejskem katastru sicer kaže na izvor toponima v apelativu *ovca*, psl. **ovьcǎ* (SES: 483), vendar taka povezava zaradi glasoslovnih razvojnih zakonitosti ni mogoča

Vrčica ▶ *Ūərčí:ca* -e, u *Ūərčí:c* ž *ime doline in njenega potoka* || *rečica* (RKK, 1868),⁵³ *Vərčíca*, v. i. (Čop 1983: 41), *Vřčíca*, v. i. < v + *rěkica*⁵⁴ (Čop 1983: 13), *Vřčíca* in *řčíca*, u *řčíca*, v. i., l. i. (potok in dolina) < *rěka-ica* (*Rečica*, ne < *vir*) (Čop 1983: 118, 123) ■ Bezljaj (1961: 316) predvideva izvor imena *Vrčica* iz **virčica* k demin. *virek*, *virček*, *virčec* z reduciranim nenaglašanim prvim zlogom

Vreče ▶ *Ūrè:če* *Ūrè:č*, na *Ūrè:čax* ž mn. *ime hriba med Frtalo in Zgornjo Dobravo* || *Wrèzhje* (FK, 1826),⁵⁵ *Vreče* (RKK, 1868),⁵⁶ *Vreče* (TTN5) ■ etimologija ni znana, ljudska razlaga imena je v pomenskem prenosu iz apelativa *vreča*, psl. **věrt'a* (SES: 834), ker je hrib poln vrtač, ki naj bi spominjale na vreče (Plet.: *vrěča*)

Zgornja Lipnica ▶ *Zgò:rna* *Lì:pənc*a *Zgò:rne* *Lì:pənce*, na *Zgò:rən* *Lì:pənc* ž *naselbinsko ime*: je z *Zgò:rne* *Lì:pənce* || *Ober Leibnitz* (FK, 1826),⁵⁷ *Gorenja Lipnica* (RKK, 1868),⁵⁸ *Zgornja Lipnica* (TTN5), *Zg. Lipnica* (Jarc: 126) ■ besedna zveza iz pridevnika *zgornji* s psl. korenem **gōre* 'kvišku' (ESSJ I: 162) in samostalnika, izpeljanega iz rastlinskega imena *lipa*, psl. *lípa* (SES: 358), s pripono *-ica*

Zijavka ▶ *Zjà:uka* -e, na *Zjà:uk* ž *ledinsko ime, ime skale* || *Zjavka* (TTN5), *Zjâuka*, g. i. (Čop 1983: 16) in *Zjâuka*, ime jame, s pripono *-ka* (Čop 1983: 117) ■ *zijavka* je manjša ali večja duplina v skalovju s skoraj ravnim dnom,⁵⁹ topoleksem je izpeljanka iz glagola *zijati* 'biti na široko odprt', psl. **zijāti* (SES: 854), s pripono *-ka* (Plet.: *zijávka*)

Žvan ▶ *Žvàn* -a, pər *Žvàn* m *hišno ime*: *ī* bō *Žvàn*ovəx velí:k; 'təmlə dól pred *Žvàn*am

Žvanova planja ▶ *Žvàn:oua* *plá:na* *Žvàn:oue* *plá:ne*, na *Žvàn:ou* *plán* ž *ledinsko ime* ■ ime je tvorjeno iz hišnega imena in je nastalo kot besedna zveza iz pridevnika iz hišnega imena *pri Žvanu* in apelativa *planja*,⁶⁰ izpeljanke s psl. korenem **rōlnъ* 'raven' (SES: 521), neporaščen z drevjem' (Plet.: *plánja*)

⁵³ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/l/1270c03.jpg>.

⁵⁴ Čopovo mnenje, da ime *Vrčica* izhaja iz predložne zveze v + *rěkica* se zdi verjetna, saj je tako tvorjenje imen v gorenjščini pogosto (iz tega območja npr. še *Podnart*, *Podvin*, *Podrsec* idr.).

⁵⁵ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/l/1034a02.jpg>.

⁵⁶ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/l/1034c02.jpg>.

⁵⁷ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/l/1136a08.jpg>.

⁵⁸ Vir: <http://www.gov.si/arhiv/kataster/imgb/l/1136c04.jpg>.

⁵⁹ R. Badjura 1953: 294–295 *zijavke* uvršča med t. i. slepe votline.

⁶⁰ R. Badjura 1953: 45 »plan svet«, tudi *planjo*, opredeljuje kot »prostranejša ali manjša odprta, preglednejša ravnina brez gosto stoječih dreves«.

4 Kratka jezikovna analiza na glasoslovni in oblikoslovni ravnini

Jezikoslovna analiza zapisanega narečnega gradiva zahteva tako ugotavljanje njegovih sinhronih značilnosti, kot rekonstrukcijo razvoja raziskovanega govora/narečja. V tem prispevku je (tudi zaradi pomanjkanja prostora) narečno gradivo analizirano le z metodo sinhronega opisnega jezikoslovja, medtem ko je pregled razvoja tega krajevnega govora (torej njegov diahroni vidik) izpuščen. Informant je v tem govornem dogodku predstavil gorenjsko narečje, kot se govori v Lipniški dolini, z nekaterimi interferencami iz knjižnega jezika, ki so tako posledica govornega položaja (prisotni otroci iz osnovne šole in slovenistka, snemanje z mikrofonom) kot značilnost informantovega idiolekt (informant npr. relativno pogosto javno nastopa na lokalnih prireditvah, piše pesmi).

Glavne glasoslovne značilnosti tu zapisane gorenjščine je mogoče strniti v naslednje ugotovitve:

– samoglasniški sistem je monoftongičen, naglasno mesto je svobodno, govor pozna dolge naglašene ter kratke naglašene in nenaglašene samoglasnike, pri čemer je na dolgih naglašeni samoglasnikih mogoč akut ali cirkumfleks (tonemska opozicija), kratki samoglasniki v zadnjem ali edinem zlogu pa so naglašeni jakostno (*i*: – *velí:k*, *se ví:t*; *e*: – *bò úé:du*, *glè:daš*; *e*: – *í ré:kva*; *a*: – *dā:n*, *gospodár*; *o*: – *úó:de*; *o*: – *mò:st*, *'nemogó:če*; *u*: – *drù:x*, *rú:do*; *ə*: – *ot:á:rgal*; *e* – *'jes*, *razg'let*; *o* – *'koj*, *kamno'lom*, *uəd'mo*; *ə* – *i'tə*, *'təm*, *'mən*; *u* – *'tud*; *a* – *al 'pa* (kratki naglašeni *u*, *i* in *a* ter *jat* so večinoma oslabei v kratki naglašeni polglasnik);

– za gorenjščino, tudi za kamnogoriški krajevni govor, je značilna velika redukcija (popolna in delna) nenaglašeni in kratkih naglašeni samoglasnikov, zlasti ob zvočnikih in v izglasju (*so popraulá:l* 'so popravljali', *u krà:j* 'v kraju', *velí:k* 'veliko', *d'ga* 'tega', *dərgà:č* 'drugače', *mò:rš* 'moraš', *narjé:ma* 'narejena', *pərné:su* 'prinesel', *mamo* 'imamo', *ubò:žəncə* itd.);⁶¹ sklop *-e:j* se je lahko asimiliriral v *-é:* (*napré:* 'naprej' – toda tudi *napré:j*), kratki naglašeni *a* pred *j* je prešel v *ε* ('zej' 'zdaj'), pred *u* pa v *o* (*p'loj* 'plav, moder');

– ni preglasa *-o-* > *-e-* za mehkiimi soglasniki (*Mú:xojučəu*, *Ú:kəjučəu*, *Prá:uxarjəu*);

– pogosta je oksitoneza (npr. *a'no* 'eno', *a'dən* 'eden', *ubər'nu* 'obrnil', *gre'mo* 'gremo', *uəd'mo* 'vemo', *sami:* 'sami', *tərijé:* 'trije', *məd'va* 'midva', *se porəuná:* 'se porovna', *sva bva mok'ra* 'sva bila mokra', *novi: lastní:kə*); tudi v glagolih na *-(č)i* *-(č)em*/*-(č)t* *-(č)em* in *-(s)tí* *-(s)em*/*-(s)t/* *-(s)em* je v sedanjiku množine pogosto naglas na priponi (*rečé:mo*, *pərnésé:jə*);

– kamnogoriški soglasniški sistem je enak knjižnemu, le distribucija tako zvočnikov kot nezvočnikov se v obeh zvrsteh nekoliko razlikuje zaradi naslednjih gorenjskih narečnih pojavov:

– tako pred sprednjimi kot pred zadnjimi samoglasniki je mogoč izgovor v in *u*, vendar je dvoustnični izgovor pogostejši (*ve'jo/ue'jo*, *uó:da/vó:da*);

– švapanje,⁶² tj. prehod velarnega *l* pred zadnjimi samoglasniki v *v/u* (npr.

⁶¹ O moderni voklani redukciji v gorenjščini je avtorica že pisala v članku Onemitev in oslabitev samoglasnikov v kroparskem govoru (glej Literaturo).

⁶² Informant V. Šparovec ne švapa dosledno, njegov govor pa je zapisan »nepopravljen«.

je xodir:ua, je bya, i ré:kua, nís uí:dua, sta š'ua, i dá:ua, ní: mó:gua, i ré:kua, je mē:ua, sta pelá:va, imē:va, mō:gva, sva pograbi:ua, zadé:vana, je nardí:ua, cē:uo 'celo', Vō:garjə 'Logarji, prebivalci Loga', z'ua – toda tudi z'lə, je té:kla in je té:kua, pərné:sla, plá:čat, zaslú:žu, xlà:pcə, u šō:lō); v govornem dogodku je zelo redka asimilacija skupine -lo- > -vo- > -o-/u- (ux'ka 'lahko', i bə 'je bilo', ní: bə 'ni bilo' – toda tudi ní: bvə);⁶³

– gorenjščina pozna protetični v-/u- (uó:tok, uò:gle, z uò:glarskəm sanmí, pò:u uú:re) in protetični g- (na gù:no 'na ono');

– soglasnika l' in n' sta otrdela v l in n (za ní:m, nì:xou, nē: 'nje', negó:u, né:ga, mená:l so, kó:na, zuóné:ne, kní:ga, Lublá:no, pé:le, ubnəu'len, ubná:ula, pò:le, naplá:ulena, so popraulá:l, 'bəl, pokú:plen, podəžá:ulenɡa, pərpé:lejo);

– v skupini -vj- se na morfemski meji pojavlja vrinjeni/epentetski -l- (Bú:kəule < bukovje);

– narečno mehčanje mehkonebnikov (sekundarna palatalizacija velarov) k, g, x pred sprednjimi samoglasniki v č, j, š je večinoma leksikalizirano, v posnetem besedilu je le nekaj primerov narečnega mehčanja k v č (npr. tá:žgale 'takegale', sé:čejo, 'sekajo/kosijo travo', čé: – toda tudi ké: 'kje');

– izglasni -d je v nekaterih besedah prešel v -x (prē:x 'pred, prej');

– druge olajšave v izgovoru soglasniških skupin (različne asimilacije in disimilacije): -g > -x (drù:x 'drug', Vō:x 'Log', Bō:x 'Bog'), šč > š (á:ngeləu čēšé:ne, 'angelovo čaščenje', pokopalí:še, rē:ušnə 'revščini', so spušá:l, tj > k > č (pa tó:k čē napré:j 'pa tako (tja) naprej'), sv- > s- (za só:jo/só:je), -ds- > -ts- > -c- (uəpó:dej), -dn- > -n- v besedah dopò:une, upò:une, zapò:una, pomožni glagol bití v prihodnjiku se je obrusil v u- (uš 'boš', ná:ujo 'ne bojo'), v soglasniškem sklopu -kr- v besedi krat se r večinoma reducira (ŋ'kət, 'kərkát, 'kulkát, ta'kət, tri:kət – toda tudi tak'rət),⁶⁴ v soglasniškem sklopu -kš- se -k- lahko reducira ('kakšno 'kakšno').

V posnetem besedilu izkazane gorenjske oblikoslovne posebnosti pa so na kratko naslednje:

– maskulinizacija srednjega spola v ednini (je drē:uje zarà:su, usà:k lé:t, tá:k vé:lək tərplē:ne i biu, an já:ic tì:st obrò:čen) in feminizacija v množini (tá:ke imē:na, tì:ste pé:ra);

– končnica -am v orodniku ednine samostalnikov moškega spola (z brá:tam, s kó:nam, za fá:roužam – toda tudi pret Sò:rčkəm);

– mestnik in orodnik ednine pridevnikov in pridevniških zaimkov moškega spola ima večinoma končnico -mo (na ta drù:gmo, na Li:pənškmo mó:st, na Fá:rouškmo izvì:r, po ná:šmo kó:nc, u tá:kmo krà:j, s tì:stmo rē:məlnam);

Včasih se je informant popravil sam, npr. po Mlá:k, po Muá:k smo ré:klə, nè: po Mlá:k, sicer pa se zdi, da je švapanje doslednejše ob čustvenem vznemirjenju in govorjenje na l pogostejše, ko (samo)nadzorovano pripoveduje. Tudi analogičnega menjavanja med l in v v tu zapisanem govoru ni.

⁶³ Primer asimilacije -ov- (lahko iz -ol-) > -o- navajamo naselbinsko ime Radò:lca iz Radovljica in ledinsko ime Uò:ke.

⁶⁴ V besedilu je zapisana tudi oblik/besedna zveza usà:ko bò:rt 'vsakič, vsakokrat'.

- samostalniki ženskega spola imajo dvojino enako množini (*dųe: mənù:te*);
- osebni zaimki imajo v mestniku množine lahko iz dajalnika prevzeto obliko (*pər 'uəm* – toda tudi *pər 'nəs*);
- kazalni zaimek *ta* ima v zvezi s števnikom *dva*, nanašajočim se na samostalnik moškega spola, žensko množinsko obliko (*tè: dvà: sta š'ua*);
- glagoli na *-iti -im* (v knjižni slovenščini) imajo v tem govoru v množini in dvojini sedanjíško pripono *-e* (*nardé:jo*);
- zanimiva je oblika preteklega pogojnika: *če bli /.../ š'lə* 'če bi bili šli'.⁶⁵

5 Sklep

Večina zbranih zemljepisnih lastnih imen v Kamni Gorici in njeni okolici je nastala s pomensko izpeljavo/konverzijo iz občnih zemljepisnih imen. Med njimi so izkazane različne pomenske skupine topoleksemov, npr. poimenovanja za oblike zemeljskega površja in druge značilnosti tal (*zìjavka, planja, polica, globoko, ravnica, log*) in poimenovanja za različne oblike voda (*kropa*). V to skupino grede lahko tudi pomenske izpeljave iz poimenovanj za človekove dejavnosti v prostoru/naravi (*polje*) in za človekove stvaritve (*brv, most, jez, štenge*) ali objekte, ki so človekovim stvaritvam podobne (*galerije*). Pogosta so tudi imena, ki so nastala z besedotvornim postopkom izpeljavo tako iz topoleksemov (npr. *drn-ov-ec*) kot iz poimenovanj za rastlinstvo (*brez-je, buk-ov-je, dobr-ava, dobr-av-ica*), poimenovanj za živalstvo (*jazbeč-ev-ina*) in iz osebnih lastnih imen, tj. iz hišnih imen (npr. *Žvanova planja*), in starslovanskih antroponimov (npr. *Svetinovo bukovlje, Čajnar, Mišače, Hotin, Radovljica*). Nekatera imena so nastala s t. i. slovnično izpeljavo, npr. s spremembo slovničnega števila in/ali spola (*globel > Gabele, volk > Volke*).

S stališča strukture imen so zbrana imena enobesedna (edninski in množinski samostalniki različnih spolov: *Log, Brv, Frtala, Polje, Rokavice*), samostalniške besedne zveze s pridevniškim prilastkom, ki označuje lastnost ali svojino kakega objekta (*Boga vas, Mili pogled, Velika gasa, Žvanova planja*), predložne besedne zveze, ki označujejo prostorsko dimenzijo poimenovanega objekta (*Pod lipo, Okrog bošta*), ali besedne zveze s strukturo stavka (*Jezus težki križ nese, Tam, kjer je ta mrtvi ta živega ubil*). Samostalniki kot samostojna imena ali jedra besednih zvez so večinoma izpeljanke z naslednjimi priponami: *-ov-ec, -n-ica, -ava, -av-ica, -ev-ina, -je, -ov-je* idr.

Literatura in viri

- Badjura, Rudolf, 1953, *Ljudska geografija. Terensko izrazoslovje*, Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- Bezljaj, France, 1956, *Slovenska vodna imena*, I. del, A–L, Ljubljana: SAZU.
- Bezljaj, France, 1961, *Slovenska vodna imena*, II. del, M–Ž, Ljubljana: SAZU.
- Bezljaj, France, 1977, *Etimološki slovar slovenskega jezika*, A–J, Ljubljana: SAZU.

⁶⁵ Tak pretekli pogojnik je značilen za sosednji kroparski govor.

- Bezljaj, France, 1982, *Etimološki slovar slovenskega jezika*, K–O, Ljubljana: SAZU.
- Bezljaj, France, 1995, *Etimološki slovar slovenskega jezika*, P–S, Ljubljana: SAZU, ISJ FR.
- Bezljaj, France, 2005, *Etimološki slovar slovenskega jezika*, Š–Ž, Ljubljana: SAZU, ISJ FR.
- Bezljaj, France, 2003, *Zbrani jezikoslovni spisi I–II*, Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- Čop, Dušan, 1983, *Imenoslovje zgornjesavskih dolin. Disertacija*. Ljubljana: Tipkopis.
- Čop, Dušan, 1995, Jezikovne in imenske značilnosti okrog Kroke in v dolini Lipnice. *Kroparski zbornik. Ob 100-letnici Plamena*, Kropa, Radovljica: Muzeji radovljiške občine, 190–197.
- Čop, Dušan, 2002, Gorska, terenska (ledinska) in vodna imena v Sloveniji, *Jezikoslovni zapiski* 8/2, Ljubljana: ZRC SAZU, 93–108.
- Franciscejski in RKK, L270 Kamna Gorica (*AS 3000/L270*), Arhiv Republike Slovenije.
- Jarc, Tine, 1999, *Srednjeveške poti in železarstvo na Visoki Gorenjski*, Radovljica: Samozaložba.
- Kos, Milko, 1975, *Gradivo za historično topografijo Slovenije (Za Kranjsko do leta 1500)*, I (A–M), II (N–Ž), Ljubljana: Inštitut za občo in narodno zgodovino SAZU.
- Kunej, Marjan, 1999, *Kamna Gorica na nakovalu časa*. Kranj: Gorenjski muzej.
- Merkù, Pavle, 1991, Krajevno imenoslovje na Tržaškem, *Zgodovinski časopis* 45, št. 4, 565–580.
- Merkù, Pavle, 1992, Prispevek k mikrotoponomastiki tržaške okolice, *Slavistična revija* 40, št. 1, Ljubljana, 32–41.
- Pleteršnik, Maks, 1894–1895, *Slovensko-nemški slovar*, Ljubljana: Knezoškofijstvo.
- Rokopisno gradivo iz leta 1941 – zbirke ledinskih imen iz okolice Kroke in Kamne Gorice, arhiv Kovaškega muzeja v Kropi.
- Snoj, Marko, 2003, *Slovenski etimološki slovar*, Ljubljana: Modrijan.
- Šekli, Matej, 2006, Strukturni tipi ledinskih imen v kraju Livek in njegovi okolici, *Jezikovna predanost*, Zora 44, Maribor: Slavistično društvo, Ljubljana: SAZU, 477–491.
- Šivic-Dular, Alenka, 2002, Zgodovina imenoslovja v Sloveniji, *Jezikoslovni zapiski* 8, Ljubljana: ISJ FR ZRC SAZU, 7–27.
- Šivic-Dular, Alenka, 1988, Besedotvorne vrste slovenskih zemljepisnih imen na gradivu do leta 1500, *Obdobja 10. Srednji vek v slovenskem jeziku, književnosti in kulturi*, Ljubljana, 229–244.
- Škofic, Jožica, 1996, Onemitev in oslabitev samoglasnikov v kroparskem govoru, *Slavistična revija* 44, št. 4, 471–479.
- Škofic, Jožica, 1998, Mikrotoponimi v Kropi in bližnji okolici, *Jezikoslovni zapiski* 4, Ljubljana: ZRC SAZU, 47–71.

- Škofic, Jožica, 2001, Hišna imena v Kropi, *Simpozij Slovenska lastnoimenskost*, Pišece: Komisija Maks Pleteršnik, Novo mesto: Dolenjska založba, 21–40.
- Škofic, Jožica, 2003, O zemljepisnih lastnih imenih Kroke, Lipnice, Kamne Gorice in Dobrav, *Vigenjc III. Zemeljska bogastva Lipniške doline*, Kropa: Muzeji radovljiške občine, 109–121.
- Škofic, Jožica, 2004, Zemljepisna lastna imena na Dobravah med dolinama Lipnice in Save, *Besedoslovne lastnosti slovenskega jezika. Slovenska zemljepisna imena*, Ljubljana: SDS, Pišece: Društvo Pleteršnikova domačija, 60–73.
- TTN5, list D2643, 1981, © Geodetska uprava Republike Slovenije.
- [Http://www.gov.si/arhiv/kataster](http://www.gov.si/arhiv/kataster) (Arhiv Republike Slovenije na svetovnem spletu.).

Dialect Texts as a Resource for Onomastic Study

Summary

This article demonstrates what kind of data at various linguistic levels can be acquired through a (partial) survey method during an individual visit with a dialect speaker by using an interview that does not limit the informant's narrative, but enables him to follow his associations and speak in a relaxed manner in addition to replying to questions partially constructed in advance. In addition to analyzing the local dialect of Kamna Gorica in Upper Carniola (in the Municipality of Radovljica) at the phonological and morphological levels, the main part of the discussion concentrates on an analysis of approximately 100 collected micro-toponyms and several other proper nouns and oconyms presented here in the form of dictionary articles. The majority of geographical names collected in Kamna Gorica and the surrounding area were created through semantic derivation/conversion from common geographical names. These indicate various semantic groups of topolexemes such as names denoting the forms of the Earth's surface and other characteristics of the ground (i.e., zijavka 'cavern', planja 'plateau', polica 'ledge', globoko 'depth', ravnica 'plain', and log 'meadow'), and names denoting various water phenomena (i.e., kropa 'vauclysian spring'). This group also includes semantic derivations from terms denoting human activities outdoors (i.e., polje 'field') and human creations (i.e., brv 'footbridge', most 'bridge', jez 'weir', and štenge 'steps'), or structures resembling human creations (i.e., galerije 'galleries'). Names were frequently created with word-formative derivation from topolexemes (i.e., drn-ov-ec 'turf cutter') as well as names denoting plant life (i.e., brez-je 'birch forest', buk-ov-je 'beech forest', and dobr-ava, dobr-av-ica 'rolling lowland' < 'oak'), wildlife (i.e., jazbeč-ev-ina 'badger sett'), and from personal names or oconyms (i.e., Žvanova planja), and Old Slavic anthroponyms (i.e., Svetinovo bukovlje, Čajnar, Mišače, Hotin, and Radovljica). Some names were created through grammatical derivation such as alteration of grammatical number and/or gender (i.e., m.sg. globel 'dell' > f.pl. Gabele, and m.sg. volk 'wolf' > f.pl. Volke). In terms of structure, the collected names are single-word terms (singulare and plurale tantum of various genders: m.sg. Log, f.sg. Brv, Frtala, n.sg. Polje, and f.pl. Rokavice), nominal phrases with

an attributive adjective denoting a quality or possession of the object (i.e., Boga vas ‘poor village’, Mili pogled ‘gentle view’, and Velika gasa ‘big alley’), prepositional phrases denoting the spatial dimension of the object named (i.e., Pod lipo ‘under the linden’ and Okrog bošta ‘around the forest’), or phrases in the form of a sentence (i.e., Jezus težki križ nese ‘Jesus bears the heavy cross’). Nouns as independent names or phrasal heads are mostly derivatives with the following suffixes: -ov-ec, -n-ica, -ava, -av-ica, -ev-ina, -je, -ov-je, and so on.